

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Evsebivs || De Euangelica pr[a]eparatione

Eusebius <Caesariensis>

[Augsburg], 1522

VD16 E 4299

Redargutio prædicto[rum] ipsius Porphyrij Cap. v.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34477

82 DE PRAEPARATIONE EVANGELICA

secundas, quoniam leuiore reliquo corpore sunt, quorum sacrificijs communicare oportet, quia cum alij dij arcere mala soleant, caelestes bona nobis largiuntur. Haec mirabilis ille philosophus in libris Responsorum conscripsit.

Redargutio praedictorum ipsius Porphyrij. CAP. V.

A Ge iam uideamus quemadmodum contraria omnino in eo libro posuit, quem de abstinendo a carnibus animalium conscripsit. Ibi enim primum nihil sacrificandum, neque incendendum censet, deinde opiniones aliorum reprobat, asserens non esse deos illos, qui caede animalium gaudent. Sceleratissimam enim esse brutorum etiam animalium caedem, & abominabile non solum deo primo, uerum etiam caelestibus & diuinis uirtutibus. Ita Apollo in suum redarguit, qui etiam caelestibus animalia esse offerenda responsis suis iussit, Theophrasti quoque autoritate utitur, cui placuisse ostendit non dijs, sed daemonibus duntaxat esse sacrificandum. Quare si quis Theophrasti & huius ratione acquiescit, Apollo etiam ipse non deus erit, sed daemon, caeterique omnes, quos deos gentilitas dicit, quibus ubique animalia immolantur, daemones erunt, & daemones perniciosissimi. Nam si caedes & immolatio haec animalium sceleris & abominationis secundum ipsum plenissima est, quomodo erunt boni, qui hac re summopere gaudent? Quod si non solum animalia, uerum etiam crudelitatis cumulo homines etiam mactari offerrique sibi cupiunt, quomodo aptissime scelerati & inhumani non erunt, nihilque aliud quam perniciosissimi daemones: aut quomodo iure nos accusabimur, quod omnino impium esse putamus sanctissimam dei appellationem atque uenerationem immundis spiritibus attribueret? Solum enim creatorem illum omnium deum adorare didicimus, nihil terrenum & mortuum, sed integritatem animi, & castimoniam corporis, rectam scientiam & ardentissimam fidem afferentes, quam ad extremum usque spiritum intemeratam auxilio Saluatoris seruiabimus. Sed uideamus, quibus ostendit rationibus, nec deo, nec diuinis uirtutibus terrenum aliquid offerendum, aut incendendum esse. Aliena enim haec aut ab omni sunt pietate, nihil enim materiale inueniri potest, quod immateriali deo non sit obscenum, ideo neque oratio eius, iuxta uocem proferatur conuenit, sed nec interior oratio si anima uicio contaminatur. Silentio autem sancto, & cogitatione integra,

tegra, ab omni morbo remota eum colimus. sic illi & cōiungimur,
 & similes, ut possibile homini est, efficiamur, mundissimā ueritatem
 quasi sacram hostiā ei offerētes, ita hymnis deū laudamus, ita salutē
 ac impossibilitatē animi regramus. Sacrificium em̄ deo est aliene ab
 omni uitio mentis speculatio, uirtutibus autem q̄ circa ipsum sunt,
 dijsq; intelligibilibus, hymnos oratiōe offerre possumus. Primitias
 enim offerre omnes solent, earum rer; quas accaperunt, & quibus
 alitur & continet substātia nostra. Quemadmodum igitur agrico/
 la fructuum primitias offert, sic homines oportet mundæ inuentio/
 nem mentis intelligentijs offerre, gratias agētes, q̄a hec nobis tribu/
 erint, & quia nos mentemq; nostram speculatione sua cōtineant at/
 q; nutriant, iuuantes, cōsulentes, & ad salutē nos nostram reducē/
 tes. Hęc Porphyrius, quibus similia in libro de sacrificijs, de primo
 ac magno deo Thyaneus ille Apollonius conscripsit. Sic ergo inqt
 maxime decētem alijs curam de rebus diuinis suscipiet, propitiūq;
 habebit deum, si deo primo, q̄ unus est & ab alijs om̄ibus separatus,
 post quem longo interuallo reliqui cognoscunt, nullo modo sacri/
 ficet, nec ignem incendat, nec sensibilem ei aliqd offerat, nullius ei
 rei eget, non dico a nobis, sed nec ab intelligentijs ipsis. Nō est autē
 in terris, nec in aere quicq;, cui nō insit aliqua obscānitas. Meliorem
 igitur ac superiorem rationem atq; orationem ei offerre debemus.
 Sic autem appello eam, quæ nō ore profertur, quæ illi offerenda est.
 Nam ab optimo atq; pulcherrimo rer; omnium peroptimum simi/
 liter atque pulcherrimum omnium bonorum nostrorum. Intelle/
 ctus uero hic est organo nō indigenis, bona nobis petenda sunt. Sic
 Apollonius. Sed Porphyriū rursus Theophrasti testimonio uten/
 tem audiamus. Gliscēte paulisper inquit iniquitate animalium cru/
 delis immolatio suscapta est, adeoq; creuit, ut ad cacumen iam ma/
 ledictionis peruentum sit, iugulatis hominibus & sanguine aris hu/
 mano cruentatis. Ita demones concitati iustas poenas sumpserunt.
 Alij nanque hominum omnino impij facti sunt, nullos deos colen/
 tes, alij malos deos uenerantur, quos humana meliores natura
 non putant. Nō ergo animalia immolanda sunt, sed illa quæ immo/
 lata nihil omnino ulli officiant. Innocens enim immolatio atque
 sancta penitus esse debet. Si uero quispiam obijciat ita usui nostro

h ij animalia

animalia diuinitus esse concessa, quemadmodum & fruges terrae, seiat animalibus caelis non nihil noxae committi. Priuantur enim anima uiolenter non ergo sacrificanda, praesertim cum ut ipso nomine ostenditur, res sacra sit, facer autem homo est, qui ex alieno gratias refert. Nec enim fruges, si aliunde per uim acciperis, offerre fas est. Non enim aliorum iniuria deus placatur. Quod si ablatae fruges offerendae non sunt, multo minus animalia ui anima inde ablata offerenda sunt, praesertim cum anima multo nobilior frugibus sit, qua qui animalia priuat, magnopere peccat. Praeterea si primitias quasdam ex animalibus dijs offerimus, cuius rei gratia id facimus: utrum honoris: quisnam honor hic potest esse, qui ab iniuria originem trahit: an potius dedecoris & uituperationis: Non possumus quippe negare non iniuste agere, cum animalia nihil iniuriantia interficimus. Sed neque hac uia gratia dijs referendae sunt. Qui enim beneficij gratiam retribuit, non maleficio id peragit. Non enim magis retribuire uidebitur, quam si rem a uicinis raptam, in gratiam & honorem retribueret. Sed neque gratia impetrandi cuiusdam boni. Nam qui alterum laedendo exorare deum putat, is ingratum se futurum ostendit. Quare nec spe futuri beneficij animalia immolanda sunt, praesertim cum non sit possibile ita haec agere, ut deum lateant. Si ergo re alicuius causa immolandum est, nullius autem rei gratia id faciendum ostenditur, relinquunt profecto nequaquam immolandum esse, & maxime cum nulla re ij indigeant, sed animum hominis respiciant, illudque sibi sanctissimum sacrificium sit, rectam de his ipsis, & de reliquis rebus habere sententiam. Mens igitur sancta & anima omnis passionis expers optima primitia deo sunt. Aperte igitur omnibus his iuxta summos Graecorum philosophos patet, nullo animantium litari posse iniustumque ac obscenum esse caede animalium deum credere fore propitium. Quare non deus nec daemones quidem bonus, sed seductor & mendax fuit, qui nidorem carniuum & libationem sanguinis petijt. Et in eodem libro ipse Porphyrius. Non ignorat inquit, cui curae pietas est, nihil animatum dijs offerri, sed daemones, aut bonis aut malignis.

Quod omnes daemones mali sunt.

CAPVT.

VI.

Quonia